

(1930- 2010)

ZİYA NUR AKSUN

Ziya Nur'un ismi Emirdağ Lâhikasında geçiyor, Tarihçe-i Hayat'ta da bir mektubu var. Hemen belirteyim ki Ziya Nur ile Ziya Arun farklı şahsiyetlerdir; ikisinin de adı Külliyyatta geçiyor. Yusuf Ziya Arun hatıraları bu kitapta kendi adıyla ayrıca yayınlanmıştır.

1930 Konya doğumlu Ziya Nur ağabeyi İstanbul'da kendi evinde ziyaret ettik. Bizi kız kardeşi Belma Aksun hanımefendi karşıladı. Zira Ziya ağabey 35 sene önce, 1976 yılında bir imtihan geçirmiş; hipertansiyon sonucu kısmî felç olmuş. Zahmetle yürüyebiliyor ve sadece sol kolunu kullanabiliyor. Bundan başka Beynindeki konuşma, okuma, yazma merkezleri kapalı. Zekâ, idrak, şuur ise mükemmel...

Aslında tam adı Ziya Nur Aksun... Fakat 'Aksun' soyadını pek kullanmak istemediği hem de Risale-i Nur'da 'Ziya Nur' şeklinde ismi geçtiği için, başlıkta, soyadını kullanmadık.

Eve girdiğimizde ilk dikkatimizi çeken şey; Salonda, Ziya Ağabeyde ve Belma Hanımda 'Osmanlı Kültür ve Havası'nın hâkimiyeti ve sıbgası oldu... Yüzlerce, belki bin tane yağlıboya tablo gördük salon duvarlarında ve evin köşelerinde... Çoğu, Osmanlı yadigârı çeşmeler, sebiller, camiler... Sanki bir Osmanlı müzesindeydik... Bir Osmanlı tarihçisi ve aşığı olan Ziya Nur duygularını, sol eliyle kuvveden fiile çıkarıp, harika tablolarla resmediyor... Bu kıymetli tablolardan, bir Osmanlı Sebilini Ziya ağabey imzalayarak bize hediye etti... Kendisine teşekkür ediyorum... Temennim odur ki; bu güzel tabloların bir sergi düzenlenerek halka tanıtılması ve topluma mal edilmesidir...

Ziya Nur ağabey lise yıllarından beri Zübeyir ağabey vesilesiyle Risale-i Nur'u tanıyor. Ankara Hukuk Fakültesinde okurken Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerine çok ziyaretleri olmuş. Tarihçe-i Hayat'ta 'Hukuk Talebesi Ziya Nur' imzasıyla bir mektubu var. Ne yazık ki konuşup, yazamadığından bu hatıralarını kendisinden dinleyemedik. Fakat buna da şükür ki; kardeşi Belma Hanım'ın yardımıyla, en azından mümtaz şahsiyetini, kimlik bilgilerini, fotoğraflarını neşredebiliyoruz. İtiraf edeyim ki, Risale-i Nur'da 'Ziya' ismini okudukça, ilk zamanlarımda, bunların aynı şahıs olduğunu zannediyordum. Hâlbuki aynı dönemde yaşamış iki Ziya var; Ziya Nur ve bu kitapta hatıraları ayrıca verilen Ziya Arun... İkisi de Konyalı hem de aynı mahalleden komşu...

Kendisine "Bütün dünya Risale-i Nur okuyor; dünyanın her diline tercüme edildi" dediğimde gözlerinde ışıltılar parladı. "Böyle bir şeyi tahmin ediyor muydunuz?" dediğimde, başını 'tereddüt' anlamında salladı; o zaman Türkiye'de bile nasıl zorluklar yaşadığını kardeşi Belma Hanım vasıtasıyla bize aktardı...

Gazeteci, yazar ve TV sunucusu Ümit Şimşek 'Bilge Tarihçi Ziya Nur Aksun' adlı kitapta Ziya Nur'u şöyle tanıtıyor:

"Ülkenin tek parti istibdadı altında bulunduğu yıllarda Konya'da bir lise öğrencisi iken Risale-i Nur'u tanıyan ve kendisi gibi bir grup gençle birlikte bir iman mücadelesi içinde yer alan Ziya Nur Aksun, insanlık tarihinin böyle kahramanlarından biridir. Onun

eserleri arasında Risale-i Nur harekâtını da saymak gerekir; çünkü bu hareket bu günlere kadar gelmiş ve bir özgürlük ortamına kavuşmuşsa, bu Risale-i Nur müellifi Bediüzzaman ile beraber, onun etrafında halkalanan Ziya Nur ve benzeri insanların ileri görüşlülükleri ve fedakârlıkları sayesinde gerçekleşmiştir. (...) Bugün insanlar herhangi bir anda polis baskınına uğrama endişesi taşımaksızın, kaloriferli evlerinde, konforlu koltuklarına kurulmuş bir şekilde çaylarını yudumlarırken Risale-i Nur'u keyifle okuyabiliyorlarsa, bunda payı ve ecri bulunan kahramanlardan birisi de Ziya Nur Aksun'dur."

Ziya Nur Aksun ilim camiası ve basın tarafından tanınmış bir sima... O, dostları tarafından unutulmuyor; hakkında kitaplar yazılıyor, şükran ve vefa geceleri düzenleniyor. Araştırmalarımızda bunları da gördük. Ziya ağabey, 2001 yılında Türkiye Yazarlar Birliği tarafından Türk tarihi üzerine çalışmalarıyla üstün hizmet dalında Yılın Kültür Adamı seçilmiştir. Ziya Nur ağabeyimiz 6 Eylül 2010 tarihinde İstanbul'da vefat etmiştir.

Ziya Nur'un Kardeşi Belma Aksun Anlatıyor:

"Ziya Nur ağabeyin kız kardeşi Belma Aksun hanımefendi Konya Öğretmen Okulu mezunu... Fakat öğretmenlik değil hep gazetecilik yapmış... 1990 senesinde gazetecilikten emekli olmuş... Eskilerin hatırlayacağı üzere, yirmi sene boyunca Tercuman Gazetesinde yaptığı köşe yazarlığının yanında aynı gazetenin kadın sayfasını da hazırlamış...

1976 yılında hastalanan Ziya Nur'un melek-i sıyaneti Belma Hanım... Kadınlik şefkatinin de verdiği bir fedakârlıkla ağabeyi üzerinde titriyor... Gözünün içine bakıyor adeta... Çok seviyor Onu...

Biz sorularımızı Ziya Nur'a sorduk; Ziya ağabey bizi anladığı halde, konuşup cevap veremediğinden, kardeşi Belma hanıma bakarak işaret diliyle sinyaller verdi. Belma Hanım da bize aktardı; Ziya ağabey onayladı. Biz metni Belma Hanım'ın dilinden yazdık:"

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİYLE SAYISIZ GÖRÜŞMELERİ VARDIR

Ziya Nur Askerlik sonrası 1956

Ağabeyim Ziya Nur 29 Mayıs 1930 Konya doğumludur. Aksun soyadını sevmez, pek kullanmak istemez. Biz Şems-i Tebrizi Hazretleri'nin komşusuyuz, aynı mahalledeniz yani. Ağabeyim ilk, orta ve lise öğrenimini Konya'da yaptı. Liseyi birincilikle bitirince, bu başarısından dolayı, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) İnşaat Fakültesine imtihansız olarak kabul edildi. Fakat teknik bir adam olmaktan çok, onun, içtimai meselelere, hak, hakikat, adalet ve tarih'e ilgisi ve bağlılığı daha çoktu. Bu sebeple bir yıl sonra Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesine geçti... 1955 yılında buradan başarıyla mezun oldu. Hemen avukatlık stajını tamamlayıp Konya Barosuna kaydoldu. Polatlı Topçu Okulunda başladığı askerlik hizmetini İstanbul Hadımköy'deki Birlik'te Hâkim olarak tamamladı.

Ağabeyim Ziya Nur'a, Konya'da lise talebesi iken ilk defa Risale-i Nur veren Zübeyir Gündüzalp'tir. Şimdi Almanya'da olan Muhsin Alev de ilkokuldan itibaren ağabeyimin sınıf arkadaşıydı, liseyi de beraber bitirdiler. Osman Yüksel Serdengeçti de liseden sınıf arkadaşıdır. Ziya Arun Konya'da bizim komşumuzdu, Hafize hanım teyzenin oğlu idi. Sonradan o da rahatsızlanmış, Muhsin Bey söylemişti... Ağabeyim Hukuk Fakültesinden Atıf Ural'ı da iyi tanırdı.

Ağabeyim ve arkadaşları, Ankara'da Hukuk Fakültesinde okurken bilhassa yaz aylarında Isparta ve Emirdağ'ına Bediüzzaman Hazretlerine gidip neşriyatta yardım ediyorlardı. Ağabeyimin sayılamayacak kadar Bediüzzaman Hazretleriyle görüşmeleri ve ziyaretleri vardır. Bediüzzaman Hazretlerinin Tarihçe-i Hayat kitabında "Hukuk Talebesi Ziya Nur" imzalı bir mektubu vardır. Yalnız Muhsin Alev Bey'in Bediüzzaman Hazretleriyle çok daha fazla beraberlikleri olmuştur.

Nur talebeleri zaman zaman ağabeyimin ziyaretine geliyorlar; ta Almanya'dan Muhsin bey bile gönderiyor...

ŞUURUNDA, ANLAMASINDA HİÇBİR ŞEY YOK AMA...

1956 yılında ailemiz Konya'dan İstanbul'a taşınmıştı. Bu sebeple İstanbul'da askerliğini yapmakta olan Ziya Nur ağabeyim de terhisten sonra İstanbul'da kalmış ve yerleşmiştir. Kısa bir müddet sonra üniversite ders kitaplarının basıldığı Fakülteler Matbaası'nı kurarak iş hayatına atılmıştır. Fakülte Matbaasının sahiplerindendi ağabeyim. İstanbul Üniversitesinin kitaplarını basan özel bir matbaa... Oradan, Bağ Kur'dan emekli olan ağabeyim hiç evlenmedi.

Ziya Nur'un resmettiği Osmanlı figürleriyle dolu yüzlerce yağlıboya tablolardan bazıları

Ziya Nur ağabeyimin Altı ciltlik "Osmanlı Tarihi" kitabı vardır. Bunun yanında "Dünder Taşer'in Büyük Türkiye'si" kitabı ile "Filibeli Ahmet Hilmi Bey'in İslam Tarihi"ne 5 yüz sayfa zeyl yazmıştır.

Felç geçirme hadisesi ise, 1 Nisan 1976 tarihinde gece vakti olmuş... Osmanlı Tarihi yazıyormuş o sırada... Bavulda kitapları vardı, o kitapları almak için karyolanın altından bavulu çekmiş ve oraya düşmüş. Sabahleyin kalkmayınca annem merak etmiş, ağabeyimi yerde bulmuşlar. Tansiyonu yükselmiş, beyin'de kanama olmuş, kısmî felç oldu. İşitmesinde, görmesinde, şuurunda, anlamasında hiçbir şey yok. Ama okuyamıyor, yazamıyor, konuşamıyor. Beyninde ayrı yerlerde olan bu merkezler kapalı. Hastalandıktan sonra çalışmadı, matbaa da kapandı. Sadece sol kolunu kullanabiliyor. Onunla şu gördüğünüz yağlıboya tabloları yapıyor. O zamandan beri beraberiz.

BİLGE TARİHÇİ ZİYA NUR AKSUN

"28 münevver adam, bir vefa örneği sergileyerek 'Bilge Tarihçi ZİYA NUR AKSUN' adlı bir kitap hazırlamışlar ve 18 Aralık 2004 tarihinde Tarık Zafer Tunaya Salonunda bir şükran ve vefa buluşması tertip etmişlerdir. Bu buluşmaya Ziya Nur ve Belma Aksun Hanım da iştirak etmişlerdir.

Kitapta; Abdullah Uçman, Ahmed İyioğlu, A. Nuri Yüksel, Belma Aksun, Beşir Ayvazoğlu, Dursun Gürlek, Hekimoğlu İsmail, Mehmed Niyazi, Mehmed Şevket Eygi, Nevzat Kösoğlu, Sadettin Ökten, Sezai Karakoç, Ümit Şimşek ve Veli Şirin gibi 28 aydın, Ziya Nur Aksun'un mümtaz şahsiyetini ve hizmetlerini anlatmışlardır. Numune olarak, Ziya Nur'un kardeşi Belma Aksun Hanımın ve Gazeteci yazar Osman Akkuşak Bey'in makalelerinden kısa bölümler aşağıya alınmıştır:"

Belma Aksun:

"Kardeş Gözüyle

"Benim için O, beşiğimin üstünden objektife kocaman gülümseyen, apaydınlık yüzlü ağabeyimdir.

"Belki de bütün kardeşler gibi, ben de çocukluğumda ağabeyime hayrandım. 'O' her şeyi bilirdi. O en akıllı, en zeki ve en yetenekliydi. En güçlü... Hayır. Onu öyle fizikî anlamda en güçlü, önüne geleni bir yumrukta devirecek, herkesi 'dövecek' anlamda güçlü olarak hiç düşünmedim. Zaten bizim dünyamızda fizikî güç, dayak, kötek, kavga vb. hiçbir zaman olmadı. Hatta diyebilirim ki, bizim evde yüksek sesle bile konuşulmadı. Onun hiçbir zaman birileriyle itişip kakıştığını, üstü başı toz içinde eve geldiğinin görmedim. O, akılda, zekâda, bilgide en öndeydi.

"Bütün ilk, orta öğrenim dönemi iftihar listesinden hiç inmedi. Lisede tarih konusunda bir yanlışını çıkardığı askerlik hocası ona 'Tarihçi' adını takmıştı. Matematik hocası 'Ziya değil Zeki' diye çağırırdı onu."

Osman Akkuşak:

"Osmanlı ve İslam tarihi hakkında geniş bilgisi, günlük siyasetin muhtelif gelişmelerini sağlam bir tarih muhakemesiyle değerlendirmesi, Osmanlı-Türk devlet telakkisi hakkındaki görüş ve tespitleriyle her kesimden insanları etkilemeyi başardı. Karaköy'deki matbaa, İstanbul Üniversitesi hocalarının adeta bir karargâhı olmuş, onların birbirleriyle ilmi müzakere ve sohbetlerde bulunduğu bir mekân vazifesi görmüştür. Ziya Nur da kendini, hem basacağı kitapları okumak, incelemek mecburiyeti hem de müellif profesörlerin sohbetlerine karışmak suretiyle adeta yoğun bir fikrî çalışma atmosferi içinde yaşamaya mahkûm olmuştur. Ve bu çalışma, öğrenme temposu yıllarca devam etmiştir..."

Risale-i Nur'da Ziya Nur:

Ziya ismi, Risale-i Nur'da, Emirdağ Lâhikası'nın ikinci kısmında çok geçmektedir. Bunun yanında, Bediüzzaman Hazretlerinin "Tarihçe-i hayat" kitabının Tahliller kısmında da, Ziya Nur ağabeyin müstakil bir makalesi vardır. Makale aynen şöyle:

BEDİÜZZAMAN KİMDİR?

Bediüzzaman, mâhud ve mühlik uçurumlarla dolu olan içtimaî seyrimizi, mânevî değerler bakımından bir nur-u îmanî ve ziya-yı irşadî ile taht-ı emniyete almağa çabalayan ve bu hususta bilmenin, kendi kendini idare etmek; bilmemenin, körü körüne idare olunmak hakikatına vücut vereceğini halk kütleleri arasında temessül ettiren insandır.

Bediüzzaman, ahlâkî kıymetler ve millî hasletlerin pozitif ilimlerle muvazi olarak kat-ı mesafe edemediğini, bu mâna ve şekil muvacehesinde yetişen çöl kadar kuru ve boş ruhlarla bulanmış gençliğin, istikbalde milletimizin rü'yet ufkunda bir kara belâ olacağı hakikat-ı kat'iyesini gözlere sokan ve çare-i halâsı da gösteren kimsedir.

Bediüzzaman, şark ve garp arasındaki azîm müfarakatın, şahsiyet mefhumunun

daralma ve genişlemesinden neş'et ettiğini gören ve asrın maymun taklitçiliğine varan şahsiyetsizliği önünde şahsiyet mefhumunun İlâhî yüksekliğini gönüllerin mihrak noktasında sembolleştirmeğe tevessül eden âlimdir.

Bediüzzaman, hür adamların, hür memleketinin İlâhî kuruluş felsefesini, akıllara ve gönüllere nakşeden din adamıdır.

Bu necib millet Bediüzzaman gibi nefsindeki menfaat putunu deviren insanların hizmetine çok, ama çok muhtaçtır.

Hukuk Fakültesinden

ZİYA NUR

(Tarihçe-i Hayat 638)

***

DEMOKRAT KARDEŞLERE TAVSİYE

Diktatörler ve şefler idaresinde memleketin dinini, îmanını, canını, hayatını kasıp kavuran merhametsiz eski devrin farmason kullarının şu cançekişme devrinde Demokratlara tevcih ettikleri silâhların en tesirlisi, onu kendilerinden daha dinsiz göstermeğe çalışmalarıdır. Bir kısmı dindarlık perdesine bürünerek, Demokratların millete vâdettikleri din hürriyetini temin etmeyeceklerini propaganda ediyorlar. Bir kısmı da, irticai himaye ediyor ithamiyle Demokratların din hürriyetine taraftarlık etmesini önlemeğe; kendileri gibi Demokratları da dini, din müesseselerini tahrip etmeğe, din ehline karşı şiddet göstermeğe sevk ediyorlar.

Demokrat Partinin iktidarı ele alır almaz komünistlere karşı şiddetli davranması, diğer taraftan Ezan-ı Muhammedînin serbestisini temin etmesi, bu sebeple halkın muhabbetini kazanarak kendi kuvvetinden yirmi defa daha bir kuvvet elde etmesi Halkçıları müthiş endişeye düşürdü.

Eski devrin din ehline ve Kur'an ehli olan Nurculara karşı takip ettiği zalimane siyasetin onları bu hale düşürdüğünü Demokratlar idrak edecek bir seviyede oldukları için, onların pusularına düşmeyeceklerine itimadımız vardır.

Eski devrin belli başlı şiarı malûmdur. Demokratlar, bekalarını temin etmek isterlerse, tamamiyle bu şiarı karşı bir siyaset takip etmeleri icap eder; bir taraftan komünizme karşı şiddet, diğer taraf tan dini ve din ehlini himaye. Açıkça ve mertçe bu yolda yürümek mecburiyetindedir. Bu hususta göstereceği, en ufak bir zaaf, yahut en ufak bir samimiyetsizlik onu Halkçıların çukuruna düşürür.

Biz Nur Talebeleri, kat'iyen siyasetle iştigal etmeyiz. Bizim yegâne emelimiz, memlekette din hürriyetinin hakikî surette temini, dine ve din ehline ve Kur'an ehli olan Nurculara karşı çeyrek asırdanberi devam eden zulüm ve tazyikin tamamiyle bertaraf olmasıdır. Demokrat kardeşlere tavsiye ederiz: Devr-i Sabıkın şeytânî oyunlarına, hilelerine aldanmasınlar; onların düştükleri dalâlete düşmesinler. Milletın ruhunu ve iradesini onlar gibi istihfaf etmesinler. Komünizme ve dine karşı tuttıkları doğru yolda azimle devam etsinler.

Nur Talebeleri Namına

Sadık, Sungur, Ziya

(Emirdağ Lâhikası-II 26)